

1) Further Examples of Underhanded Kiddushin and the Possibility of Annulment – Ashkenazic World

נפש חיה אבן העזר סימן כא

ב"ה יום ב"ה סיון תרל"א לפ"ק קאלים :

אל כבוד ידידי הרב הגאון המריף ובקי כ"י ע"ה פ"ה זנא
מלא ספרא חולר כלום כבוד שמו מ"ה רפאל
בארטנשטיין האנדק"ק גארופלין יט"א :

יקרת מכתבו קבלתי בחוקף העבר ויטן הי"טי תוספת
מאוד הן בשמי דמחא הן בשנין הכולל לא
יכולתי ליקח חופד להשיב אמרים ואמרתי בטח יסמוך כבודו
על מימי הגאון כ"י לבדו אך לחקר כבוד תורתו משתד
עלי דבריו להשיב הנני להשיב דמתי נ"ב וכל זה נ"ב מדוב
המדרות אשר ע"כ לא באתי להשיב על אמרי כבודו הנשימיים
בפרט אך מה שנראה לי להלכה :

המעשה ה' באים בליטל אחד אשר חסה אחת הנידה
עליו דבר שחזה ויקח נקם מחמה כפת שלא
היטה האשה ונעלה נתיים בא הבליעל ה"ל ש"ה חייב
להאשה ה"ל בבית מדינה שלה כך חמשים גדולים ולקח אחו
טדים וכאשר בא לבית המדינה שנטה אותו כה האשה ה"ל
לשם החוב ונתן לה ארבעים גדולים ואמר לה כפי דברי
העדים הרי את מקודשת לי בדת משה וישראל וכפי דברי
היא לא ידעה מה אמר לה ותכנה אותו המותר ששרה
גדולים והכחולה ה"ל אומרת שהיא שחטה רק משה וישראל
וכדעשה ה' שאמר הן לבנות אחי משה :

והנה על דמתי מלבד שאר הערים שהוסיף כבוד תורתו
כמחא דהסידא יט די בזה לבד להחיר וכשמימים
כאלה סמיד הנני מהמסירים לאשר נודע מסוכן הדבר באמת
כי האשה לא ידעה משום דבר ולא ה' לה שום הכירות
עם האים אשר רצה ללוכדה כפת יוקשים כלפירים האחרים
כפת לא יתכן לבנות כמות ישראל לגבי חומרות רק לחפש כל
לדרי הסיסר ע"פ דין :

הנה כפ"ט כס"י כ"ז כס"א ליחא דנשאד לטונית של
לשון קידושין אם משמשת לשון קידושין מקודשת וכלכד
שהיין לשון הקידושין וכתב בחלקה מחוקק שאם אמר לשון
שכל הנשים יודעים באותו לשון כגון הרי את מקודשת שהוא
לשון הסבוב לומר בכל קידושין וכל אשה חכמת לב יודעת
שזה לשון קידושין והיא אומרת שלא הבינה אינה נאחזת
ונראה מלפני דרך אשה חכמת לב שידעת שהוא לשון
קידושין אבל כחולה שישפנת בביתה ואינה הולכת לתופות
קרוב הדבר שאינה יודעת לשון הקידושין ובפרט שלא שמה
לכה לשמות דבריו מאחר שכבשה אותו החוב ולא עלה של
רעיונה שיקדש אותה וככ"ס שם בסק"ה כתב ח"ל ומשמע
אפילו אם אמר הרי את מקודשת לי לריך לידע שהיא
מבינה שהוא לשון קידושין דלאו כל הנשים מבינים לשון
הקודש וכן משמע בר"ן ובמגיד חשבה וכ"כ סב"ח מיכו
נראה דהכל לפי הענין אם ידוע דאשה זו מבינה הוי
קידושין יט"ט וכיון דמלי הכל לפי הענין אפשר ללמד כהך
מסברא שלא ידעה ולא הבינה שלא ה' דעתה על קידושין ;
ועוד יש היסר כהן מחמת שכבשה אותו החוב שט"פ
סוגיות הנמרא ה' נראה בבידור להחיר אך בש"ט
נמא כ"ז תומרא כס"י מ"ב ונ"ב לשיטת הש"ע יש מקום להחיר :

אך עכ"ז נראה להחיר כנ"ד דהרשב"א הקשה אף בלא
הזכיר פרעון כלל אמאי לא סוכל לומר אין שקלי
ודידי שקלי ומירץ כנ"ל דאיכא חזקה דכל הנשים רואים
להתקדש כנ"ל ובג"ד נראה דלא שייך זה דאדרבה מסתברא
שבתולה לא תחפון להתקדש בלא דעת אביה ואמה
ובפרט האידנא שכל הכתובות מתקדשות בחופה וקידושין
וברכה ומרפה גדולה להתקדש בבית מדינה וכמעט יש
בירור שלא רצתה להתקדש ועכ"פ חזקה ליכא שרלטה
להתקדש אלו ושוב סוכל לומר אין שקלי ודידי שקלי ;

ולדינא הנני סניף להחיר אשה זו ולפענ"ד אין כאן שום
מיחוס להלריכה נט כי בזיון גדול הוא ומה
נעשה לאחיותיו כיום שידובר בה כי נתקדשה לבליעל אחד
וכדאי בזיון :

שאלה בתולה אחת בת איש נכבד נתפתה סבבחד אחד נבל ורע מעללים להתקדש לו. והכינו פונדק לזה והזמין הבהודר שלשה אנשים בהושק שיהיו עדים לראות הקדושין וקדשה בפניהם. וננכה עדות בפני ביד והעידו בתו"ע שקדש אותה כד"ן וכדת. ושניהם הודו על הקדושין. אך אח"כ אמרה הבתולה שאינה סתרצה לזה בשום אופן שבועולם. ואביה טוען שבמעט נוגע לו דבר הנבלה הזאת לפ"ע. כי המקדש הוא בליעל ריק ופוחז ורע מעללים. והנה הביא האב עדים שהעידו בתורת עדות שעד אחד מעדי הקדושין שהזמינם לזה הוא מנוול זקן מחלל שבת בפרהסיא וכמה פעמים ראו אותו מעשן פאפיראמן בשבת. ושלוהו אחריו כמה פעמים שיבוא לב"ד ולא רצה לבוא. וקבלו ב"ד עדות שלא בפניו וגם עד אחד מעדי הקדושין ואמר שיודע ע"ז העד שהיא מחלל שבת בפרהסיא והעד השני אינו יודע לנו אם הכיר את הפסול אם לא כי פת הוא. אחר כ"ז רצה אביה להת לו כפק רב למען יתן לה ג"פ. אך הוא לא אבה שמוע לו ואמר שלא יגרשנה לעולם. ועתה נסע מהעיר ולא נדע עקבותיו איה. עב"ד השאלה השלוותה אלי לזות דעתי בזה. אחר שכבר צדר בזה רב אחד מנ' זמנינו להקל ולבטל הקידושין. והנה שלהתי לשם שידרשו מהבתולה הנ"ל אם יודעת היא אם היה לה בעת הקדושין הסמנין הסבוארין בברייתא גדה (מזי) רזה היא סימני בגרות או לא. והשיבה שהיא יודעת בבירור שבעת הקדושין לא היה לה הסמנים העליונים :

היוציא לנו מדברינו אלה דהעדות שנחקבלה שלא בפני העד לפסול אוחו כיון שאלמו הב"ד אחריו כמה פעמים ולא בא הוי עדות מעליה לכולהו רבוחא. ויותר כחז הטוב"י מ"ק סי' ע"ב בשם חזו"ה הרשב"ה דאף בדי' היכא דא"ל לקבל בפניו מקבלין אף שלא בפניו. אף שבאמת דברי הרשב"ה חמוהים הם דסותרים לדברי הרשב"ה במדושי לב"ק. וכבר העיר בזה הגאון רמק"ל בחש"י סי' ל"ט יו"ט. מ"מ גבי פסול עדים שלא בפניהם ודאי דיש לסמוך ע"ז :

אך עדין לבי מהסס בזה כי לא נחזיר בהשאלה אם היה המקדש בב"ד בשעה שקבלו ב"ד העדות לפסול את העד דהא לכאורה נראה דזה ודאי מטבב דהא הוא הבט"ד כיון שבאו לפסול העד שלו שהעיד על הקדושין א"כ בעי והאפ"ד בבטלוי. אבל אח"כ מלחמי בהשוכח מהרמב"ם סי' ס"ח דכתב וז"ל : עוד יש כאן דב קולא אחרת מלד הטפס השגור צפי כל חכס לב והמקובל אללנו מפי סופרים ומפי ספרים ומהר"ב ר' יצחק הדרי ז"ל כהבו משס מהר"ב דוד ן' זמרח ושאר גדולי הדור דבעיניו איסור איכות לא שייך לומר קבלה העדות שלא בפני ב"ד שהב"ד עלמס הם בעלי דין וכו' וכן להחמיר בין להקל לחמרה דז"ל בחר טעמא כו' עכ"ל. ויזרף עוד לזה סברה הסותרים דקבלה העדות שלא בפניו בדיטבד מהני יו"ט. ולפי עדי' עוד קולא בזה דהא אן פסקין בחו"מ סי' כ"ח לא אמרו אן מקבלין עדים שלא בפני בע"ד אלא בהובט שחביא עדים על סביעחו אבל המביא עדים לפטור אה עלמנו מקבלים. והא הכא האשה ן' שהביאה עדים לפסול עדי המקדש היא באה רק לפטור אה עלמנה מחביעה המקדש שהיא מקודשת לו ע"כ יכוילו לקבל אף שלא בפניו. ואף לדעת המהר"ם חלק מו"מ

יכול לבטל עדות הכשרים כמ"ס המהר"ם חלקקר בשמו. ח"כ חפ"י בקדושין נמי אף דלא צעינן הגדה בב"ד מ"מ כיון שבאו לב"ד והעידו א"כ מחשבה נכרה מחוך מעשיהם שכונו להעיד בשעת הקדושין ומיקרי עד המעיד א"כ בטלה עדות הכשרים משעת ההליכה ואין לומר דכיון דגבי קדושין לא צעינן הגדה בב"ד א"כ אף לאחר שהעיד הפסול עמהם אן מושיל כלום לבטל עדות הכשרים דנימא דמיקרי עד המעיד דכיון דאין לירד כלל להעדתם גבי קדושין וצמה מיקרי עד המעיד. אבל בחלמח ז"ה דהא גבי קדושין נמי לריבין להגדה עדים כדי לחשוב לה ח"ל נמורה. דכלא הגדה העידים צפני ב"ד אינה אסורה לעלמא רק מטעם דכו' חכמא דה"ל ואם בא עליה אחר ח"ע מייב עליה וכיון דמהני הגדה העדות צפני ב"ד גם גבי קדושין א"כ ממילא יקרא כולם עד המעיד ונחבטלה עדות הכשרים מחמת העדלח עד הפסול שהעיד עמהם משום דגם הוא מיקרי עד המעיד אבל הפסול בלחם הוא תבטח רחיה שכונו להעיד עס הפסול. ויותר מזה יש להוכיח כדברינו חנה מדבריו הר"ן

המתבאר לנו מכל דברינו שבב"ד יש להקל ולבטל הקדושין. מדא דהא כמה גדולי הראשונים ס"ל דברא"י וכונו להעיד לבד עס הפסול מהני לבטל הקדושין. וכן הסכים הב"י והס"ד כדבריהם. ואף לדעת הראשונים דס"ל דצעינן רחיה והגדה ונחמיר כדעת הב"ב והב"ש. מ"מ הא שיטת הרמב"ן וכן הסכים הר"ן דכן רחוי לארחה הלכה למעשה דבהמנה להעיד אף שלא הגיד בב"ד נמי בטלה עדות הכשרים. וכן פסק הב"י צס"י ז' דאין עד נעשה דין דכיון שהזמיני להעיד אינו יכול להיות דין בדבר והגיה הדעה השניה דיכול להיות דין רק בשם וי"א. והבא בב"ד בודאי הזמינס לכולם לבחמלה כדי להעיד אח"כ בב"ד א"כ אף לדעת הב"ב והב"ש נמי בטלה העדות משעת רחיה. ועוד יש לזרף בזה שכמה גדולי האחרונים לא ס"ל כהב"ב והב"ש וגם גבי קידושין כשהגידו יחד בב"ד עס הפסול בטלה הקדושין אף ששניהם מודין על הקדושין כי הפסול משעת הרא"י שכונו להעיד. וכן הוכחתי למעלה שגראה עיקר כדבריהם. וגם הא יש לזרף דעה הריטב"א בשם מורו דגבי קדושין כשיס פסול צימיהס בצלן הקדושין משעת רח"י לאוד ולא צעינן כלל הגדה בב"ד :

ב"מ מחמת חומר איסור ערוה ירחיץ להקל מטעמים הנ"ל לחוד ולרפתי בזה עוד טעם אחר דהא אף לפ"ד הב"ה והב"ש ח"ג חסורה לעלמא רק מטעם הודאחה בלבד דשו" חנפשה חד"א שהורה שקבלה קדושין בפני עדים ח"כ אם היחה מכחשה ח"כ ונזחנה אמחלה לדבריה נאמנה כיון שאין כאן עדים להכחיש דבריה שהעדים אינם נאמנים לב"ד ואינם יכולין לפסוק על פיהם מחמת שנלטרפו עם הפסול. ח"כ כ"ש בנ"ד שאינה מכחשה כעת דבריה הראשונים נגמרי רק שפוטנה עתה שיודעת בעלמה בלא ה"י לה אז בעת הקדושין סימנים עניינים שזהו סימני בגרות ולא היה לה כח לקבל קדושין בלא דעת אביה נאמנה על עצמה לעקור דבריה הראשונים ואין לך אמחלה גדולה מזו כיון שלא הקרו ב"ד ממנה לכך לא טענה אז כן. ואין לומר דאין להאמין לה כיון שהיא טענה נגד חזקה דרבא שכיון שהגישה לכלל שנים מקודם זמן הרבה ח"כ מסתמא הביאה סימנים וששה חדשים ח"כ הגיעה לבגרות דהא אין בין נערה לבגורה אלא ששה חדשים בלבד. אבל באמת ז"ל דהא אפי' בחזקה נמורה כחב הפני' בנחובות (כב:) וז"ל אמנם לאחר העיון ינשתי ומלאתי דעה קדושים שהרשב"א סובר דלטול לא אמרה תורה דאזלין בתר חזקה אלא למי שמשופק בדבר וששה הורה ספק זה כודאי עד שהב"ד עושין וסוקלין על חזקה כיון שהעובר מחזר עליו בודאי. משא"כ אם העובר אומר ברי נגד החזקה וכן מלאתי במידושי מהרשב"א ביבמות פ' האשה עכ"ל. וכן כהב הגאון מהר"ח

אך עדיין היה לבי טקפי קנה בזה מכוס שעל מכתבי שלחתי לטעם לחקור אלה אם יודעת היא אם היא' לה אז בעת הקדושין הסימנים העליונים או לא קבלתי תשובה שאומרת שיודעת בבירור שלא היא' לה אז סימנים העליונים. ומראה שתשובתה רק על סימן הדרין ח"כ היה לבי טקפי דהא בבחיאתא מבוחר שם סימן אחד שאזו בדרין ואולי ה"י לה אז הסימן הזה. והא אגן פסקיק כדברי כולם להחמיר. ואשכח ושלמתי שיחקור אלה הרב בגאון דשם. וקבלתי מכתבו שהוא חקר אלה והשיבה שיודעת בבירור שאפי' בעת הקדושין לא היה לה סימנים החמיונים. ח"כ נפק מלבי גם החשש הזה. וכיון שלא ה"י לה סימנים החמיונים כ"ש שלא היו לה כל הסימנים העליונים כלל. דהא פסקינן שם דא"א להביא סימן העליון בלא סימן החמיון. ח"כ לפ"ד אין עליה שום חשש קדושין כיון שלא היו לה אז סימנים העליונים והחמיונים אין עליה ספק שמה היחה בגורח בעת הקדושין וכן יש ללמוד מחשו' הר"י מיגאש בסי' קט"ג דהשיב הגישה אז לכלל בגורח וח"כ איכא ס"ס גמור נהחירה נענמה. דהא דילמא קי"ל כהני ראשונים דעדות הכשרים בטלה אף בלא הגדה בפני ב"ד ולפי"ד ודאי אין חשש כלל בקדושין הללו. ואף אם ת"ל כהני ראשונים דס"ל דבשינן דוקא גם הגדה בב"ד ביחד ונחמיר כדעת הב"ה והב"ש דבקדושין לא מהני הגדה בב"ד ביחד לבטל הקדושין שמה בעת הקדושין לא הגיעה לכלל בגורח ולא ה"י לה כח לקבל קדושין בלא דעת אביה. ח"כ איכא ס"ס מעליא לבטל הקדושין וגם כיון שמוסייע לה גם חזקה פנויה ודאי יש לסמוך להקל מטעם ס"ס זה אף בערוה החמורה ומטעם חששא דאולי נפק עליה קלא דקדושין כבר דברו האחרונים בזה שצכה"ג מבטלין קלא. ובחשש' דרבנן ודאי יש נסמוך ולהקל בזה. פ"כ אנוי מסכים נהחירה להשאיל לכל גבר דח"בין. אך מחמת איסור ערוה החמור הסכמתי רק בתנאי שיסכים עמנו עוד אחד מהרבנים הנ"ל המשרשמים:

2) The Sephardic Approach to the Institution of Secular Marriage – Employ Annulment

חיים ושלום חלק ב אבן העזר סימן כו

שאלה קדושינו בטולים מטום רכל מקדש ארעתא דרבנן מקדש ואינוני בא כמזכור לאו כמעיר על סמוכות שלנו יקודתם כהררי קדש שכלס נסקרים לפנינו כסקירא אחת לזאת השאלה נפשי לחוות לנו דעת עליון אם כשר סרבר לעשות דכא פהגס ולתקן תקנה ככל הנו' ואם יש כח לבור גזירות כלא לסיחיק מ'איסור ערוה ולתשו' הרמקה אני מ'תפס להאיר עינינו בתורתנו קורת סיים ויכא שכת"ה:

שאלה הנה באתי כשלא אחת קטנה נכספה נפשי לרעת כי הן ירוע ליהוי ליה למר כי בקרב ימים הדבר ולא מפי המלך כל איש אשר נשאו לבו לקרם לו אשה לא יספיק בקרושי תורם כפי דיננו הילטריך לעמוד לפני ערכאותיהם איש וביקו לכאר דעתם כי שניהם רוליס זת בזה ואם לא יעשו כן הותרם פרועים להנשא לתקף לכו הרי ומי שיעמוד לפני ערכאות הוא האיש הראוי לה ועינא דשפיר תזי כי תקלה רכה יכולה לזאת מהדבר הרע הזה כי סגע עלמך שיקדש איש אשם כדת של קורה וסח"כ תלך האשה לפני הערכאות עם איש אחר ותנשא לו הרי קמלכות מוליאה חוקה מן הא' ומשיא אותה לשני דעל כן עלתה על דעת קלת ק"ח לעשות תקין ברול מטום עת לעשות לה' בכרי דלא לופוק מוניה חורכה וכוא שעובירו קול כמו"ק שכל איש או אשה שיתקדשו זנ"ז ולא יוכל לפני הערכאות לגלות דעתם כפי דינא דמלכותא יקו

תשובה מחיים הנה הם כהנו לומר ליעשו
הסכמה שלא יהיו חלון הקדושים הם לא
שילכו לחזק הדבר בערש"ג והפיו' תהיה הסכמה
בחרם ל"מ כמבואר בקפרי הפוסקים ראשונים והת
האחרונים וכמ"ס ה"ב כנה"ג כה"ע ק"י כ"ח הנכו'
אות ג"ן ומ"ס הרשב"ץ בתשכ"ץ ח"א ק"י קל"ג וח"כ
ק"י ה' יע"ש. וזו כלכד היה מקום להקן והוא שיעשו
הסכמה בפירוש שכל מקרה ולא ילך לערש"ג לחזק
הדבר יהיו קדושים בטלון מחמת כי ממון הקידושים
בנתן המקדש לאשה יהיו הפקר גמור ויזכו לאשה
ע"פ שלא יזכה בה המקדש כיון שהינו שלו ומה
שנחן לה זכתה בו מן הפקר וכמ"ס כן התשכ"ץ שם
בח"כ ק"י ה' וכחכ' סגן הסכימו הרמב"ן והרשב"א
יע"ש :

אלא דדא עקא שהתשכ"ץ שם שדא ביה נרגא
דמסוס חומר עריות יש לחוש שמה בעינן
כ"ד דל"ס להפקועי ממונה בבית דינא דר"א ור"א
והם לענין ממון הנחנו סומכים בהפקעה זאת ככל
כ"ד חפ"ה לענין קידושים יש להחמיר כדאמרי' בפ'
המדיר וכו' תנה ספוקי מספק"ל וגבי ממונה לקולא
וגבי היקורה ומפני שהנו מדמין חין הנחנו יכולים
לעשות יע"ש :

והנראה לומר כי בענין כ"ד דליכא מסוס
מגדר מלתא וקומרה דה"א סח"ו
יבואו לידו חוכור להקור א"א לעלמא ואקתא לכו
קרו כדבר זה אמרנו ולא מיסתפינה רכל כ"ד וכ"ד
כאל מקום שהם יכולין להפקיע ממון מסוס הפקר
כ"ד שלא יהיו הקדושים חלים ולא בעינן ככ"ד כר"א
ור"א שהריבגמ כיבטוק ד"ץ ע"כ אחרי דסקיל וטרי
הש"ס בענין אס יכולין כ"ד לעקור דבר מן הקורה
ולאחר שדחו שם כגמרא שהינו לא בקדושים רכל
המקדש אדעתא דרבנן מקדש ואפקיעינהו לקדושים
מיניה בעו למטטטא מדאמר רהב"י שמעתו שב"ד
מכין ועיכשים שלא מן הקורה ודחי למגדר מילתא
שאני יע"ש וא"כ נמלה דגם כדבר שאין כח ביד
חכמים להקור מסוס מגדר מלתא לעשות סויג יש
כח בידם לעקור דבר מן הקורה ומכין ועוכשין ואפי'
שימות חתה ידו באשר כ' הראשונים וכן הסכימו כל
גדולי האחרונים כמ"ס בת"מ ק"י ב' יע"ש וא"כ חנן
יתמי דיתמי כחתינן דרגא בודאי יש כח בידנו
להפקיר ממון אף דחין הנחנו ככ"ד דר"א ור"א והלכ"ה
רווחה בישראל דדון זה דיש ביד כ"ד לעשות גרד וסויג
להורה הוא כשהדור פרוץ וכמילי דשמיה כמ"ס
מהרי"קו שודש ק"פ וגם בעינן במלתא דשכיח כמ"ס
ה"כ שער אפרים כס' ע"כ יע"ש ככ"ד כלשו
אוחנהו מילי דשמיה שלא יפגעו באיסור א"א ושהדור
פרוץ בענין זה וגם שכיח ושכיח ועוד נראים ולא
כחכ' ה"ב שער אפרים דבעינן שכיח כ"א כשאנחנו
באים לבקשילק לקטק ולכיוש לאדם שלא מן קדין
לסור"ש אזו בעינן להכר דשכיח אבל כדבר תקנס לבד
ולסויג דליכא לא קנס ולא כיוש גם ה"ב ש"א ז"ל
מודה י' וככר כחכ' ה"ב כ"ח בת"מ ק"י ב' דלמגדר
מילתא חין חילוק דכל גדול בעירו או בגבולו יש
לו כח כ"ד יפס יע"ש :

ואני בעניותי כפי מה שביכותי כש"ס וכספרי
הפוסקים הוא כי אס יסיו כל הנשי העיר
וחכמים ורבניה מסכימים בהסכמה בנזק זה שיכא
לפנינו יש מקום היחד שיחבטלו הקדושים לגמרי יען
אית ביה חרתי לטיכותא לגדר ולסויג לתריס וגם
קיום דיכא דמלכותא דינא וזקו הנזק אשר שפר
קורמי :

אנחנו פרנסו וגזברו ומנהיגו ק"ק פ' יע"א
 בהסכמת כל חכמיה ורכניה היושבים
 על כסא הסורחה ובהסכמת כל חכמי סגלילות אשר
 החת ממעלת השירה פ' יר"ה הכאים על החחוס
 כסס פ' אלהינו קמנו ונתעורר להקים דגל התורה
 ולגרוור פרטותיה לכל יבואו לירי מכסול עון וגם
 לאשר ולקיים גורת השירה והנימוס אשר חוק חקק
 שכל איש והשה שירלו להזרווג יחד לריכוס המה
 לעמור לכני הערכות שניהם גם יחד לבאר רעתם
 שהם מרולוס זה לזה ונכתב כספר בניפן שלהם
 ומבלעדו זה אין זיווגן עולה ופיהולאפק ותהו נחשבו
 אם קידשה כדת משה וישראל ולפעמים נפיק מזה
 חורבה גדולה להקיר אשת איש גמורה לעלמא
 ולהרבות ממזרים ת"ו בעולם לפי דין תורחינו
 הקדושה אשר על כן אנחנו הח"מ הסכמתו הסכמת
 ככל חוק וחקק ככל חומרי ההסכמות דנהיגו כיש'
 וכקבלת התו וקריאת המגילה ודברי הלומות וזעקתם
 עלינו ועל זרענו ע"ס כל הדורות לגרר ולסיוג לתו'
 וקיום דינא דמלכותא דינא ועד כל זמן שנימוס
 גורת השירה הזאת קיימת שכל איש ואשה שיקרא
 האיש לאיזה אשה והיא קיבלה לשם קדושין גמורים
 וכפני עדים כשרים כדת משה וישראל בין שיבאו מן
 הדוים עתה כמדוינקיטו בין מהכאים אח"כ לקבוע
 דירתם כמדוינקיטו מגרים ויושבים שאם לא ילכו

שניהם אחר האיש ואחת האשה כתחילה לבאר
 רעתם בפני הערכאות שברלוונס מזרווגו שניהם גם
 יחד ונכתב כספר השירה שהיא לא יהיו הקדושין
 חלין ולא יהיו קידושיו קדושין ויהיו בטלים ומופקעים
 מעתה ועד עולם וכסף הקדושין או כל מורי דמתקרי
 נכסי כסף וזהו כסף המועיל לשם קדושין אשר
 ניתן האיש לאשה לשם קדושין מעתה הרי הם
 מופקדים הפקר גמור והאשה היא קיבלם מן ההפקד
 ואינם מן האיש הנותן כי אם קיבלתם מן ההפקד
 וזכתה בהם לעצמה והאשה היא לא תהיה מקו'
 כלל ותכנא לאחר בלתי גט כי מעתה כיררו כל
 יושבי מדינתנו כי אדעתא דרבניה ויחכמיה ופרנסיה
 וגזבריה ומנהיגיה ודעת השירה יר"ה הם מקדושין
 והרי כלם כאחד הפקיעו ממון כל המקראם אם
 לא הלכו שניהם האיש והאשה לפני הערכות כג"ל
 שיהיו קדושיו בטלים והממון שנתן לשם קדושין הרי
 הוא הפקר גמור והפקד כ"ד הפקר והמשך הסכמתנו
 זאת שעשינו לגרר וסיוג לתורה ולקיים דינא דמלכותא
 מעתה ועד עולם ועל כל זמן שגורת השירה
 והנימוס הזה קיים ומתנהג מנהג זה כינונו לאשה
 ולהיים ככל האמור והיה זה פה עירנו פ' ביום
פ' לחדש פ' בשנת התרכ"ה לילדה והכל
 ש"כ וקיים כלע"ד ;